

Çünkü Kadın

– KARAM-41 · 17 Aralık 2014

O müstesna bir çiçektir, küstürünce rengi solar,
İlgi görse bir hoş açar, misk kokusu ömre dolar.
İhmal etsen hemen küser, örselenir pek süzülür,
Kirpiğinde çiğler üşür, korkar, ürker çok üzülür.
İncinmeye dayanamaz, yağmur olur ağlar kadın,
Nedenini demez fakat, göz yaşıyla çağlar kadın.

Güzel günde zor anında, hayat boyu varın enin,
Soluduğun nefesindir, umutsuzken çaren senin.
Ayrı kalsan özlem yakar, gönül arar gökte yerde,
Yokluğunda tükenirsin, dersin hani gelsin nerde.
Aşk için ezalardan, meşakkatten kaçmaz kadın,
Nazlı narin menekşedir, gücenince açmaz kadın.

Vefasından sefa damlar, gülümseyip verir sürur,
Duygumuzun anlamıdır, endamıyla; onur, gurur.
Gittiğinde talan eder, harap kalır O'nsuz bahtın,
Yenilmiş bir sultan gibi, yağmalanır tacın tahtın.
Değer verip saydığında, seni mesut eyler kadın,
Ömrümüzün baharıdır, güz edince neyle kadın.

Kaderindir varım dersin, yüreğindir kimi canın,
Tamamlayan eksigindir, sanki yarın öbür yanın.
Sürpriz yapar nazlarıyla, elem serper yittiğinde,
Tebessümle yanındadır, kızıp sabrın bittiğinde.
Özverili sevdasıyla, kalplerde mum yakar kadın,
Kırılınca kanar bağı, mağdur melül bakar kadın.

Dertlerinden arındırır, huzur sunar sevinç katar,
Gamlanınca merhemindir, kederleri senden atar.
Mesrur eden refikandır, canan, zevcen ayalındır,
Her demindir erdemindir, düşlerin ve hayalindir.
Dünyamızın gökkuşağı, aşkın bin bir rengi kadın,
Murat alıp vuslat veren, mutluluğun bengi kadın.

Mürüvvetin, haysiyetin, şeref şanın, annen arın,
Acın tatlın, hüsnün hüznün, aşın eşin, yârin karın.
Havan suyun, ecen huyun, elin dalın, kanın varın,
Gonca gülün, arın balın, kız kardeşin, ayvan narın.
O, kimliğin, mazin atın, soyun aslın ,markan adın,
En kıymetlin, hem iffetin ve ülfetin, çünkü kadın.